

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
pol leta 1 „ 60 „
četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v stolnem
farovžu.

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat, 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

So res kmetski ljudje krivi, da peša varnost na deželi?

„Slov. Gosp.“ bi moral predalo za: Razne stvari „jako raztegniti, če bi vsaki teden hotel naznaniti vsa hudodelstva, umore, požiganja, tatbine, roparstva, tepeže in razposajanja, ki se godijo med nami. Od vseh strani prihajajo tožbe, da peša varnost življenja in imetja, da postaja zlasti mlajina čedalje bolj odumna in neporedna. Marsikateri, ki po dne trdno dela, si ne upa po noči mirno spati zavolj brezštevilnih tatov in razsajancev. Prestrašeni se ljudje poprašujejo po uzrokih in pomočkah zoper take žalostne prikazni. Tukaj pa se rado, posebno liberalcem, zgodi, da medveda iščejo, kder ga gotovo najti ni. Prepričali smo se tega tudi pri poslancu nemčurjev mariborskega okraja. Ta nam Slovencem kot nebodigatreba znani poslanec je svojim kmetskim volilcem v lice povedal, da „so ovo splošno nevarnost kmetski ljudje sami zakrivali“. Čudom smo se čudili, da so ovi volilci krivično in predrzno očitaje molče požrli. Morale so biti res revne glave zbrane, da si niti edina ni upala ziniti in razkriti, kder da tukaj medved tiči, — namreč pri liberalcih a ne pri kmetskih ljudeh. Ti so nedolžni. Kajti kdo je prišel neke danje občne varnosti pri nas razdirat, kdo je gospodskam odvzel skrb za krajno policijo in njo naložil srenjskim predstojnikom? Liberalci! Kdo je gospodske po deželi pobral in njih v trge in mesta zaphal? Liberalci! Kdo je število žandarjev skrčil in njih nastavil, kder njih treba ni? Liberalci! Kdo je srenjam vzel pravico, kaj spregovoriti pri ženitvah neposestnikov, nesrenječanov, klatežev? Liberalci! Kdo je potrebno ostrejo postopanje zoper potepuhe, klateže, razsajavce, tate, tolovaje in ubijavce odpravil? Liberalci! Kdo je z malimi izjemkami smrtno kazen odstranil? Liberalci! Kako bi se tedaj zamoglo kmetsko ljudstvo dolžiti pregreh, katere so le nasledki liberalnega gospodarstva?! Skušnja uči, da je izmed 100 zločincev gotovo 90 takih, katere je pomanjk-

ljiva verska izreja storila hudodelce. Kdor se drži 10 božjih zapovedi in skrbi za nebeško pomoč po sv. zakramentih, t. j. kdor je zvest Kristijan, ta ne bo hudodelnik postal. Večidel so capini, lenuhi, zapravljivi, ravsarji, klateži, tati in morivei iz tiste vrste zdivjanih ljudi, ki niso ali nikoli prav in dobro bili v sv. krščanski veri podučeni in vajeni, ali ki so poznej zanemarili Boga služiti in v cerkvo hoditi. No, in kdo ovira najbolj krščanski poduk in izrejo, kdo moti blagonosni upljiv sv. Cerkve za našo mlajino? Kdo drugi, kakor tisti, ki šolo Cerkvi izvijajo? Kdo je kriv, da že pridni učitelji sami lastnih otrok ne zaupajo nekaterim novejim učiteljem, ker so ti polni novosegne nevere, prijatelji opičarstva? Kdo nasprotuje sploh katoliškemu življenju, kdo zasramuje duhovenstvo na vsak način in moti in krha ljudem versko prepričanje, strah božji, misel na večnost in sedbo pred živim Bogom? To vse delajo liberalci. Kaj, in ti nesrečneži hočejo grozne nasledke svojega ravnanja navaliti na kmetske ljudi, kakor da bi njih ti bili zakrivali? Ne, tega ne trpimo! To očitaje je krivično in predrzno. Kmeti ljudje so tukaj nedolžni, izvzemši edino krivdo, namreč to, da so se dali od liberalnih kričarjev pregovoriti, zaslepiti, zapeljati, podmitati, zbegati in zastrašiti, da so volili liberalne poslance.

Cerkvene zadeve.

Nekaj o katol. političnih društvi.

Sv. kat. Cerkva je največje in najpopolnše, edino pravo versko društvo, od Sina božjega na zemlji ustanovljeno v posvečenje in prihodnje izveličanje ljudi. To je poslednji cilj in konec človeka pa tudi Cerkve. Vendar v tem velikem društvu je treba še mnogo drugih menjših društev v dosego drugih, menjših namenov tudi — političnih. To pa ne, kakor da bi sv. Cerkva sama iskala doseči politične namene, ampak da njeni verniki tudi v političnih zadevah ravnajo in